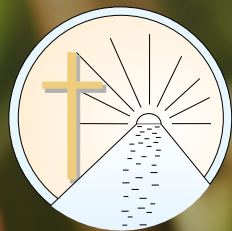

SIONS

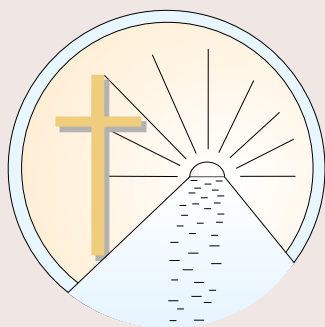
Missionstidning

Nr 6-7/2026

Jag är
vinstocken,
ni är gre-
narna. Om
någon förblir
i mig och jag
i honom, så bär
han rik frukt.

JOHANNESVANGELIET 15:5

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR

Vesa Pöyhtäri
Jakobsgatan 41 A
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD

Joel Ahlvik, Magnus Enlund,
Kristian Gäddnäs, Eva Hag-
näs, Karl-Henrik Snellman
och Jerry Sundkvist

LAYOUT

Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK

Forsberg Print&Package
Group Oy

SIONS

Missionstidning

Nr 6–7/2026

REDAKTÖRENS HÄLSNING

Behöver vi alla pastorer? 4–7

På djupt vatten 8–9

I denna ljuva sommartid 10–11

Gud hjälper i förföljelse 12–13

BARNATRO Det viktigaste vi har 14–15

UNGDOMSFLIK När Kristén möter Ateistén
– en diskussion om Gud 16–18

VARDAGSTRO Människolivet 19

En vänlig grönskas rika dräkt 20–21

Grunden för vår rättfärdighet 22–25

Präst- och predikantmöte
vid Pörkenäs lägergård 13–14.3.2026 26–27

Rapport från enkätundersökningen
bland ungdomar och unga vuxna 28–29

Volontärbete för Guds rike 30–31

Är du alls döpt? Håller frikyrkor oss
lutheraner som »rätt döpta kristna«? 32–34

Annonser och information
om prenumerationer 34–35

BEKÄNNELSESKRIFTERNA

Stora katekesen / De tionde budens avslutning

Så hava vi nu i de Tio buden en skön sammanfattning av gudomliga tankar om vad vi skola göra, för att hela vårt liv skall behaga Gud; här är den sannskyldiga källan, ur vilken allt måste framvälla, och den rätta kanalen, genom vilken allt måste strö-

ma, som skall gälla som verkligt goda gärningar: så nämligen att med åsidosättande av de Tio buden intet verk och intet sinne-lag kan vara Gud välbehagligt, det må nu i världens ögon te sig aldrig så stort och kostligt. +

HELG-SAMMANKOMSTER

- 7.6. Närvilä
- 14.6 Risöhall
- 21.6 Midsommarhelg, Punsar
- 28.6 Flynnängen
- 5.7 Bosund
- 10–12.7 Larsmomöte, Risöhall, Näs
- 19.7 Skutnäs
- 26.7 Närvilä

O vilket djup av rikedom och vis-het och kunskap hos Gud! Hur out-grundliga är inte hans domar, hur ofattbara hans vägar! Vem har förstått Herrens sinne? Eller vem har varit hans rådgivare? Eller vem har gett honom något först så att han måste betala igen? Av honom, genom honom och till honom är allting. Hans är äran i evighet. Amen.

ROMARBREVET 11:33–36

Kommande helgdagar

- Treenighetssöndagen • JOH 15:1–10 • *Den dolde Guden*
- Andra söndagen efter pingst • LUK 12:13–21 • *Förgängliga och oförgängliga skatter*
- Tredje söndagen efter pingst • LUK 19:1–10 • *Kallelsen till Guds rike*
- Midsommardagen (Johannes Döparens dag) • LUK 1:57–66 • *Vägröjaren*
- Fjärde söndagen efter pingst • LUK 15:11–32 • *Förlorad och återfunnen*
- Femte söndagen efter pingst • JOH 8:2–11 • *Var barmhärtiga*
- Apostladagen • MATT 16:13–19 • *I Herrens tjänst*
- Sjunde söndagen efter pingst • MARK 10:17–27 • *Kärlekens lag*
- Kristi förklaringsdag • MARK 9:2–8 • *Kristus förhärli-gad*
- Nionde söndagen efter pingst • MATT 7:13–14 • *Sanning och sken*

Behöver vi alls pastorer?

ÄR EN BIBELGRUPP EN FÖRSAMLING? Är en samling troende människor, samlade i ett hem för att tillsammans läsa Bibeln och diskutera, en församling i biblisk bemärkelse? Kan den också fira nattvard och komma överens sinsemellan om vems tur det är att konsekra brödet och vinet till Kristi kropp och blod? Om inte, vad är då sådana samlingar? Finns det gränser för vad det konungliga prästadömet har fått lov att göra? Svaret finns i Bibelns lära om herdeämbetet.

GUD HAR HERDEHJÄRTA

Gud har ett herdehjärta för människor. Hur Jesus såg på den stora skaran människor som »får utan herde« och som följd av sitt förbarmande »undervisade dem grundligt« ger oss en viktig inblick i hur Gud ser på oss

Jesus utgår
ifrån att fåren
behöver herdar
som matar dem

med undervisning, precis
som han själv gjorde för
folket. Han tänker på fåren;
hans hjärta är hos fåren.

människor (Mark 6:34). Gud såg att vi inte klarar oss utan en herde. Därför uppfyller Jesus Hesekiels profetia och säger i Johannesevangeliet: »Jag är den gode herden« (Joh 10:11).

Jesaja 40:11 ger oss en vacker bild av Gud som herde: »Han vallar sin hjord som en herde, han samlar lammerna i sina armar och bär dem i sin famn. Sakta för han moderfåren fram.« Jesu syn på sin herdekallelse uppfyllde Gamla testamentets profetior (Ps 23; Jes 40:11; Hes 34) och blev en grundbild både för den kristna församlingen och herdeämbetet i den.

JESUS OCH APOSTLARNA

Jesus är den gode herden, då och alltid. Någon annan herde behövs inte. Han sade inte: »Jag och apostlarna är de goda herdarna.« Detta är ett faktum. Fastän Jesus sade till Petrus: »För mina lamm på bete«, utgick han från att lammerna är hans lamm och att det är han som är den verkliga herden. Så förstod Petrus själv det också. Därför har herdeämbetet i Kristi kyrka alltid en tjänsteroll i sig. Apostlarna är tjänarherdar för »Överherden«, som är Kristus Jesus (1 Petr 5:4).

Jesus gav sin kyrka bilden av församlingen som en fårahjord med herdar. Det gjorde han genom att instifta apostlaämbetet med herdeuppgift. Apostlarna avskildes ur den större lärjungaskaran som en grupp som

fick ämbetet (Mark 3:13ff; Luk 6:12ff), och detta återbemyndigades även efter uppståndelsen av Herren själv. Lukas kallar apostlarnas kallelse för »ämbetet«, ett uttryck han lånar från Psaltaren 109 (Apg 1:20; Ps 109:8). Som vi ser är herdeämbetet i Kristi kyrka instiftat av Jesus själv.

HERDEÄMBETETS UPPGIFT

ATT »MATA« OCH »HERDA«

Varför har det funnits en herdetjänst i Kristi kyrka genom hela dess 2000-åriga historia? Vi läste redan ovan att tjänsten, med sin uppgift och sin grundbild, grundades av Herren själv. Men vid sidan av själva instiftelsen har också de uppgifter som Jesus gav herdarna understrukt behovet av herdar (Matt 28; Mark 16; Joh 20). Vi bör noggrant lägga märke till att Jesus inte utgår från att stärka herdarnas position när han gav uppdraget att göra alla folk till hans lärjungar.

Inte alls. Så gör inte heller apostlarna. I alla dessa bibelställen är det evangeliet som utgör grunden för ämbetet. Aposteln Paulus säger: »Ve mig om jag inte predikar evangeliet!« (1 Kor 9:16).

Jesus utgår ifrån att fåren behöver herdar som matar dem med undervisning, precis som han själv gjorde för folket. Han tänker på fåren; hans hjärta är hos fåren. Herdarna är själva också Jesu får och kan ingenting av sig själva. De är hjälplösa tjänare, nyttiga till ingenting. Därför skolade han dem i tre år, och den helige Ande fortsatte skolningen och stödet. Uppgiften för herdarna i det apostoliska ämbetet är att de får som Jesus äger ska ledas till bete genom herdeämbetet. Så säger Jesus.

I den äldsta målning av Jesus som finns har han avbildats bärande ett lamm. För mig visar målningen att den tidiga kyrkan förstod väl vem deras herde var, även om de

hade sina tjänare som predikade och ledde. De kunde utan och innan herdepsalmen. Ängen och betet är Herrens, vägen till betet är från Herren. Det är Herren som utgjött sitt blod för oss och talar i lag och evangelium som tjänarna predikar. Det är Herren som har lagt sin död och uppståndelse i dopet genom sitt löftesord; därför uppstår den döpte till ett nytt liv med Överherden, den nye Adam, Kristus. I nattvarden är det Kristi instiftelseord som har kraft att göra brödet till Överherdens kropp och att i kalken ge syndernas förlåtelse. Herdarna har ingenting själva, bara tomma händer och en befallning från Överherden att tjäna fåren med Herrens gåvor och själva leva av samma evangelium som fåren.

»DET ÄR SION, DU SOM PREDIKAR«

»Stig upp på ett högt berg, Sion, du glädjens budbärarinna; höj din röst med kraft, Jerusalem, du glädjens budbärarinna, höj den

utan fruktan, säg till Juda städer: 'Se, där är er Gud!'« (Jes 40:9)

Sion är Herrens budbärarinna. Hon pekar inte på sig själv utan bort från sig själv, till Herren, som är i Sion och i Jerusalem. Herrens Sion är hela Guds folk: Jesus, herdarna och fåren tillsammans, utan skiljemurar. Alla är tillsammans det konungliga prästerskapet, bröder och systrar med Jesus, troende som Kristus har gjort delaktiga i sitt eget prästerskap. Detta känner vi alla till.

Det är viktigt att vi förstår bredden i detta. Hur bred är Kristi prästerskap i Sion, när Kristus själv utför dess uppgifter? Det är gränslöst, helt utan gränser. Han predikar, han döper, han välsignar nattvarden; hans kropp och blod är nattvarens föda; han talar genom oss alla i våra vardagliga vittnesbörd. Och i allt detta säger Sion: »Se, där är er Gud!«

Att Herren sade: »Jag är med er alla dagar intill tidens slut« betyder att han ser sig själv arbeta genom herdetjänsten och genom enskilda kristna i deras vardagliga möten med människor. Bör inte detta också vara ett exempel för oss när vi ser på vår plats i församlingens gemenskap? Vi kan se oss själva i samma bild och i samma arbete. Jesus är i herdarna när de predikar och undervisar oss i gudstjänsterna, men tillsammans med Jesus är det också du som predikar och undervisar, eftersom du är delaktig i samma Jesu tjänst. Du behöver inte stiga upp i predikstolen, men du är där med, på riktigt. Du talar – eller rättare sagt: det är hela Sion som talar och förvaltar Herrens heliga sakrament.

KALLELSE TILL HERDETJÄNSTEN

Eftersom det är Sion som talar, det konungliga prästerskapet i dess helhet, kan ingen enskild ur Sion på eget initiativ och genom eget beslut stiga fram och säga: »Hör

mig, för jag är en konungslig präst.« Det konungsliga prästerskapet är en enda enhet. I en församling med hundra medlemmar finns det inte hundra separata konungsliga präster; tillsammans är de ett konungsligt prästerskap. När en talar, talar alla. I bibelgruppen eller i vardagens gemenskap är hela Sion med. Det betyder också att det vi säger som individer i vardagen ska stå i samklang med den evangelielära som våra församlingar bekänner och förkunnar. En troende är aldrig isolerad från denna enhet, även om hon skulle vara ensam.

Detta konungsliga prästerskap utväljer troende män, som har kunskap i Ordet och i läran, att tjäna församlingen i det herdeämbete som Kristus har instiftat för sin kyrka. De sätts som församlingens ledare och, när de är flera, delar de i samma tjänst och har samma röst (Hebr 13:17, 24). När församlingen kallar till tjänst är det den helige Ande som kallar, vilket Apostlagärningarna 20:28 vittnar om: »Ge akt på er själva och på hela den hjord där den helige Ande har satt er som ledare till att vara herdar för Guds församling, som han har köpt med sitt eget blod.«

Kallelsen omfattar tre moment:

1. Församlingen kallar troende män.
2. De som redan tjänar i den apostoliska ämbetet prövar deras lära.
3. De ordinerar till ämbetet av tidigare vigda genom Ordet, bön om den helige Ande och handpåläggning i församlingens mäsas.

Denna ordning har sina rötter i hur apostlarna och församlingarna i Nya testamentet ordinerade nya herdar, och den har följts – med mindre variationer – i Kristi kyrka genom två tusen år.

**Herdarna
har ingenting
själva, bara
tomma händer**

och en befallning från Överherden att tjäna fåren med Herrens gåvor och själva leva av samma evangelium som fåren.

SLUTORD

För evangeliets skull, och av evangeliets skull, har Kristus, vår Herre, instiftat herdetjänsten och anförtrott vissa uppgifter från hela församlingen åt dem som sköter dem i den gemensamma gudstjänsten. Det är en god ordning, eftersom den kommer från Gud. Och Gud är god.

Du som har fått kallelse att tjäna Herren i någon annan tjänst – vare sig det är kallelsen att vara förälder, uppfostrare av nästa generation, församlingsmedlem eller något annat bland de många tusen nådegåvorna – överge inte uppdraget att leva i den höga kallelse du har fått enligt Första Petrusbrevet 2:9: »Ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, Guds eget folk, för att förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.« Vittna om din Herres frälsning för dina medmänniskor, förkunna syndernas förlåtelse i Jesu namn och blod för dina syskon i tron, dela frimodigt ut så mycket du förmår. Vi är alla med dig! ✚

Vesa Pöyhtäri, en herde

På djupt vatten

APOSTLADAGEN • LUKASEVANGELIET 5:1-11

REDAN TIDIGT UNDER MEDELTIDEN firades apostlarna Petrus och Paulus dag till minne av deras martyrdöd. Enligt traditionen dödades de under kejsar Neros förföljelse på 60-talet, Petrus blev korsfäst i Rom och Paulus senare halshuggen. De lät sig hellre avrättas än att förneka sin tro på Jesus och sin kärlek till den uppståndne och levande Frälsaren.

Idag firas samtliga apostlar på denna dag och texterna för den här dagen handlar om apostlarnas kallelse och en lärjunges uppgifter. Jesus har gett också oss uppdraget och kallelsen att delta i hans verk här på jorden. Även vi kan känna oss ovärdiga och otillräckliga i den uppgiften men Han som har gett oss uppdraget har samtidigt lovat att han själv ska vara med oss i alla dagar intill tidens ände.

EN MÄRKLIG BEGÄRAN

I vår text får vi läsa om när Jesus kallade några av sina första lärjungar, Petrus och bröderna Jakob och Johannes. De hade fiskat tillsammans vid Gennesarets sjö när Jesus steg i Simon Petrus båt för att undervisa folket från båten.

När Jesus slutat undervisa sa han till Petrus att han skulle åka ut på djupt vatten för att lägga ut näten till fångst. Petrus tyckte säkert att detta var en märkelig begäran. Han och hans vänner var vana fiskare och de hade tillsammans fiskat hela natten utan att få något och nu kommer Jesus, som inte har någon bakgrund som fiskare, och talar om hur de ska fiska. Även om Jesu ord gick tvärt emot Petrus förnuft och erfarenhet som fiskare så gör han precis som Jesus säger och resultatet blir en så stor mängd fiskar så att näten håller på att gå sönder och båtarna är nära att sjunka.

Petrus hör inte bara Jesu ord, utan hand-

lar också efter dem. *Den som därför hör dessa mina ord och handlar efter dem, han liknar en förståndig man som byggde sitt hus på klippan* (Matt 7:24) Petrus struntade i om folket på stranden skrattade åt honom när han la ut mitt på dagen för att fånga fisk på djupt vatten, han ville lyda Jesu befallning, oberoende vad andra tyckte eller vad hans eget förnuft sa.

Vi får också ställa oss frågan om vi är beredda att utan invändningar göra vad Jesus säger. När vi lever våra liv i Jesu efterföljd så finns det många tillfällen där andra människor kan skratta åt oss eller tycka att vi handlar märkligt. Världen har svårt att förstå att kristna till exempel väntar med sex och inte flyttar ihop innan äktenskapet, eller att vi inte deltar i fester och evenemang som andra människor tycker hör till livets höjdpunkter. Människan har också lätt för att vilja använda sitt förnuft till att avgöra vilka delar av Guds ord som kan vara rimliga att följa idag. Men Simon Petrus exempel får vara en påminnelse för oss att vår tro på Jesus som vår ende frälsare också innebär att han får vara kung i våra liv.

PÅ GUDS UPPDRAG

I ett vanligt fiskenät så finns det maskor som medger att de små fiskarna kan slinka igenom. När det handlar om Guds ords nät som kastas ut över världen så kan man säga att det är tvärtom. De som är stora i sig själva slinker igenom men de förkrossade, små och fattiga fastnar i nådens nät. De som inte har något eget gott att komma med, syndare som har gått vilse som får, blir uppfångade i nätet.

Det är Gud som fiskar genom sitt ord och sina tjänare och i arbetet som människofiskare får vi alla vara med. På hans uppdrag får också vi tala om Guds frälsande nåd genom vad han har gjort för oss. Du kanske inte känner att du har talets gåva och att du

inte vet vad du ska säga? När Andreas hade funnit Jesus sa han till sin bror Petrus, »Vi har funnit Messias« och så tog han med honom till Jesus. Filippus som mötte Natanael sa »Kom och se« Så enkelt gick det till då och lika enkelt kan det vara idag.

FÅNGADE AV JESUS I NÅDENS NÄT

Evangeliet kräver inte några uttänkta rekryteringskampanjer eller särskild marknadsföring. Att säga »Kom och se« till en kollega, klasskamrat eller granne är ett bra sätt att föra människor till ordets hörande och till Jesus. Ibland klagar vi på att det är så få människor i kyrkan, men hur många har vi bjudit in?

Petrus fick befallningen att fiska på djupt vatten och idag får du och jag fråga oss om vi fiskar på djupt vatten. För egen del kan det kännas som att fisket många gånger sker i utfiskade sjöar eller i akvarium. Det är lätt att tala om herren Jesus bland människor som redan tror men när jag möter andra människor så är jag alltför många gånger tyst om det som har med evigheten att göra. Jesus har gett alla hans efterföljare uppdraget att gå ut i hela världen och göra alla människor till hans lärjungar. I liknelsen om såningsmannen ser vi också att utsädet såddes ut överallt, inte bara där man kunde förvänta sig att säden skulle gro.

Vi är fångade av Jesus i nådens nät. Fångade för att fånga andra människor. På hans uppdrag och med kraft från Honom får vi frimodigt gå ut i hela världen och vara med i arbetet för hans rikes utbredande. Fullt förtröstade på att hans levande ord i sig själv har kraft att skapa tro i människors hjärtan. Gud själv ger växten. ✚

Mikael Fältros

Texten har tidigare publicerades
i Sions Missionstidning år 2020.

I denna ljuva sommartid

1. I denna ljuva sommartid
gå ut, min själ, och gläd dig vid
den store Gudens gåvor.
Se, härligt smyckad jorden står,
se hur för dig och mig hon får
så underbara håvor!

2. Av rika löv är grenen full,
och jorden täckt sin svarta mull
med sköna, gröna kläder.
Och blommorna i ängens krans
med större härlighet och glans
än Salomos dig gläder.

3. Nu växer säd för skördens tid,
och ung och gammal gläds därvid
och bör Guds godhet prisa,
som vill i överdådigt mått
oss människor så mycket gott
var dag och stund bevisa.

4. När jag hör lärkans morgonsång,
när fåglar kvittrar dagen lång
på ängar, berg och backar,
då kan jag icke tiga still.
Min Gud, så länge jag är till,
för livet jag dig tackar.

5. Ack, är det redan här så skönt
på denna jord, så härligt grönt,
hur skall det då ej bliva
i himmelen, där Gud berett
vad ingen här i världen sett
och ord ej kan beskriva.

6. Ack, att jag redan fick stå där
inför din tron, o Herre kär,
och bära segerns palmer.
Jag ville då på änglars vis
instämma i ditt lov och pris
med tusen sköna psalmer.

7. Liksom ett träd i sol och regn
så låt min själ i Andens hägn
få växa alla dagar
den sommar som av nåd jag får.
Gud, låt mig bära frukt i år,
den frukt som dig behagar.

8. Behåll mig till ditt paradiset,
och låt mig på de trognas vis
i dina gårdar grönska.
Låt mig få tjäna dig allen,
i trohet sann, i kärlek ren,
så vill jag mer ej önska.

Gud hjälper i förföljelse

DIAKON JANG FRIGAVS I NORDKOREA EFTER TIO ÅR I FÄNGELSE

DIAKON JANG* är en Kina-medborgare med koreanskt ursprung. Jang, med det kinesiska namnet Zhang Wen Si, tjänade genom att ge humanitär hjälp och genom att berätta om Jesus för dem som korsade gränsen till Kina i jakt på mat, mediciner och skydd.

I november 2014 väntade han på den kinesiska sidan av gränsfloden mellan Nordkorea och Kina på nordkoreaner i behov av hjälp, när han blev kidnappad.

Jang fördes till Nordkorea, där myndigheterna dömde honom till 15 års fängelse, anklagad för »förolämpning av regimen« och »uppvigling till statsfientlig verksamhet«. Anklagelserna grundade sig på hans kristna arbete bland nordkoreaner.

Tack vare Gud frigavs Jang i november 2025 efter mer än tio år i fängelse. Han befinner sig nu hemma i Kina och återhämtar sig från de trauman som fängelsetiden or-

sakat. Enligt hans närstående är det långvariga lidandet tydligt i hela hans kropp och väsen.

Vid frigivningen var hans tillstånd alarmerande. Den tidigare så livskraftige diakonen behövde flera veckors återhämtning i hemmet innan han ens orkade gå ut.

EN EXCEPTIONELL FRIGIVNING

Jang frigavs genom en särskild benådning. Detta sker mycket sällan för fångar som gripits av religiösa skäl.

Personer nära diakonen berättar att det fanns tre orsaker till frigivningen: Jangs oklanderliga uppförande i fängelset, där han fungerade som ett föredöme för andra, att Koreas arbetarpartis 80-årsjubileum inföll vid samma tidpunkt samt att hans elfte fängelseår just hade fullbordats.

Jangs frigivning avviker markant från Nordkoreas allmänna sätt att behandla ut-

ländska kristna fångar. De frigges mycket sällan i förtid eller återförs till sina hemländer (med undantag för några amerikanska fångar som nyligen frigivits).

Även om Jang led av smärta i fängelset, var hans största oro där inte hans egen situation utan hans familj. Under hela fångenskapen bekymrade han sig för att hans nära kanske hade övergett tron på grund av att han fängslats.

Jangs familj fortsatte dock troget att delta i församlingslivet och bad för honom under hela de elva åren i fångenskap.

Så snart Jang återfått tillräckliga krafter ville han delta i församlingens samlingar. Han visade djup tacksamhet mot Gud när han insåg att hans familj inte hade övergett Herren. Tvärtom hade familjen troget fortsatt att gå i församlingen och be för honom under hela den elvaåriga fångenskapen. Detta fyllde honom med stor glädje och tacksamhet.

Jangs prövningar är dock ännu inte helt över. Sedan han återvänt till Kina har polis och andra säkerhetsmyndigheter regelbundet förhört honom. Dessa återkommande förhör orsakar stress för en människa som ännu återhämtar sig från svåra fysiska och psykiska trauman.

Vi ber därför om förbön för Jangs fulla fysiska återhämtning och om djup frid i Herren.

HOPP MITT I HOPPLÖSHETEN

Även om Jangs frigivning var som en liten gnista av hopp i mörkret, är situationen för andra kristna som sitter fängslade i Nordkorea mycket dystert.

Tre sydkoreanska missionärer – Kim Jungwook, Kim Kookie och Choi Chun Gil – sitter fortfarande fängslade i Nordkorea. De greps som kristna aktörer i olika sammanhang nära den kinesiska gränsen.

Dessutom har tre nordkoreaner som re-

dan beviljats sydkoreanskt medborgarskap antingen kidnappats eller tvingats återvända till sitt tidigare hemland och därefter sannolikt fängslats där.

Open Doors uppskattar att omkring 50 000–70 000 nordkoreanska kristna för närvarande hålls fängslade i arbetsläger och interneringscenter. De flesta av dem har gripits enbart för att de haft en bibel, har samlats i hemlighet för att lovsjunga Herren eller haft kontakt med utländska kristna.

Jangs frigivning visar att allt kan hända, även i ett land som Nordkorea, där allt hopp kan kännas avlägset.

»Diakon Jangs frigivning uppmuntrar oss att fortsätta be«, säger Simon Lee*, samarbetspartner till Open Doors med koppling till Nordkorea. »Vi trodde inte att han skulle överleva sitt straff, och ändå har han nu återvänt hem. Låt oss be att också många andra fängslade kristna ska bli frigivna.«

Lee påminner om vikten av att fortsätta be – inte bara för Jangs fysiska och emotionella läkedom, utan också för hans säkerhet under de kinesiska myndigheternas förhör – och samtidigt för de tusentals andra kristna som är fängslade i Nordkorea.

Diakon Jang är nu hemma tillsammans med sin familj, som aldrig upphörde att be för honom. Må hans överlevnad vara ett vittnesbörd om både mänsklig uthållighet och trons kraft mitt i mörkret. +

Open Doors

*Namnen har ändrats av säkerhetsskäl.

Vi ber: Herre Jesus, du förföljdes under din livsvandring. Du känner vår svaghet. Hjälp alla förföljda kristna överallt i världen. Ge dem kraft att stå ut i svårigheter, i lidanden bekänna ditt namn. Befria dem, hjälp oss att hjälpa dem. Led alla politiska ledare att visa barmhärtighet och befria alla som oskyldigt lider för ditt namns skull. I Jesu, vår Frälsares namn, Amen.

Det viktigaste vi har

»Mer än allt annat som skall bevaras skall du bevara ditt hjärta, ty därifrån utgår livet« (Ords 4:23).

TÄNK PÅ ALLT DU TYCKER OM och vill vara rädd om. Kanske har du ett gosedjur som du inte vill tappa bort, en cykel som du ställer in i förrådet när det regnar, eller en fin sten du hittat på stranden som ligger i en ask på hyllan.

Vi är bra på att vara rädda om våra saker. Vi låser dörren till huset och vi sätter på oss hjälmen när vi ska cykla. Vi skyddar det som är värdefullt på utsidan.

Men vet du vad det allra viktigaste är att vara rädd om? *Det är ditt hjärta.*

I Bibeln står det att vi ska bevara vårt hjärta mer än allt annat, för det är därifrån livet kommer. Men hur »bevarar« man ett hjärta? Det går ju inte att låsa in i en ask eller sätta en hjälm på det.

Att vara rädd om sitt hjärta betyder att vi ska fylla det med bra saker. Ditt hjärta är som en liten trädgård. Om du planterar snälla tankar, förlåtelse och glädje där, så kommer det att växa vackra blommor som sprider glädje till alla du möter. Men om vi låter arga tankar eller elaka ord få stan-

Ditt hjärta är
som en liten
trädgård. Om
du planterar
snälla tankar, förlåtelse
och glädje där, så kom-
mer det att växa vackra
blommor som sprider
glädje till alla du möter.

na kvar för länge, är det som att ogräs
tar över.

Gud vill hjälpa dig att vakta din
trädgård. När du känner dig ledsen el-
ler rädd, kan du be Gud om hjälp att
göra hjärtat mjukt och lugnt igen.

Kom ihåg: Du är en skatt, och ditt
hjärta är det finaste du har. När du mår
bra på insidan, så strålar det ut till hela
världen på utsidan.

Tänk ditt hjärta som en skattkista,
vad fyller du kistan med, vad vill du att
ska få plats där och vad vill du inte ha
i din kista?

Vi får be Gud om kraft så att våra
hjärtan bevaras och så att vi fyller våra
livs kistor med viktiga och bra saker.

Må Guds ljus och Guds Fred bevara
era hjärtan. Amen. +

Ingrid Tupeli

MITT LILLA HJÄRTA

Gud som haver barnen kär,
se på hjärtat som jag bär.
Det är skatten i mitt bröst,
ge det glädje, ge det tröst.

Mest av allt som vaktas skall,
skydda det från varje fall.
Håll det rent och håll det mjukt,
fritt från allt som gör det sjukt.

Låt min insida få bli
fylld av ljus och harmoni.
Ty från hjärtat livet går,
likt en blomma i vår vår.

Hjälp mig välja det som är
gott mot dem jag håller kär.
Låt min kärlek flöda ut,
dag för dag, till tidens slut.

Gode Gud, bevara mig,
låt mitt hjärta tillhöra dig.
I din hand jag vilar trygg,
under vingars varma skydd.

Ingrid Tupeli

När Kristén möter Ateistén

EN DISKUSSION OM GUD

Ungdomar! Vi får nu följa med på en påhittad kvälldiskussion där de två bröderna Jakob och Konrad Kristén som möter ateistbröderna Edvin och Max Ateistén.

Edvin och Max har denna kväll förberett sig på att utmana kristna till diskussion om Guds existens genom det som man brukar kalla *teodicè-problemet* eller *ondskans problem*. Jakob och Konrad parkerar bilen vid gågatan och har för avsikt att gå för att ta en liten matbit. Då möter de Edvin och Max

som kommer bärande på en skylt där det står: »Varför straffar Gud inte ondskan i världen genast när ni kristna säger att han är god?« Konrad och Jakob stannar till, presenterar sig och säger att de är kristna och uttrycker sin vilja att utmana deras påståen-
de. Edvin och Max nickar.

JAKOB KRISTÉN: Vi kristna tror på Bibeln som Guds ord och i en av texterna där springer det fram en man till Jesus och ställer honom frågan: »Gode mästare, vad skall jag göra för att få evigt liv?« Jesus som

I den kristna
tron som vi
hittar i Bibeln
så förstår vi

att Gud inte är den enda
aktören på världens spel-
plan. Det finns en annan
spelare.

vi kristna tror är Guds Son svarar: »Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud.« Jesus går sedan vidare till att citera buden för att visa vad verklig godhet är. Alltså lyfter Jesus där fram att Gud är godhetens källa och att buden visar Guds goda vilja. Alltså har vi kristna en klar och tydlig bevisning om vad som är gott och vad som är ont. I en ateistisk världsbild så kan man inte lösa det problemet. Varför? Eftersom det inte finns klara definitioner på ont och gott ifall det är så att världen kom till av en slump. Hur kan man då dra den slutsatsen att något av sin natur är ont och något är gott ifall Gud inte finns som har lagt ner denna måttstock i oss?

EDVIN ATEISTÉN: Hmm ... intressant tanke ... Men nu vill vi veta hur Gud såsom godhetens källa kan tillåta att det finns lidande och ondska i världen? Ni berättade ju om att er Bibel talar om en god Gud.

KONRAD KRISTÉN: I den kristna tron som vi hittar i Bibeln så förstår vi att Gud inte är den enda aktören på världens spelplan. Det finns en annan spelare. Det kommer fram strax efter skapelse av världen om hur den onde ormen dvs. djävulen förleder människan att falla i synd och ondska. Jesus säger om honom att han dvs. den Onde är en tjuv och mördare från början (Se Joh 10). Det kan ju låta ganska konstigt att en enda människas fall leder till hela mänsklighet-

ens fall. Men att ondska finns hos människan och i världen torde väl inte vara en oklarhet för oss idag när krig och oroligheter härjar på flera ställen i världen. Inte sant?

MAX ATEISTÉN: Jo, visst är det så att det finns onda människor i världen och att ondska finns, och det är också en delorsak till varför vi har så svårt att tänka att Gud är god eftersom vi upplever att han är tyst och accepterar ondskan.

JAKOB KRISTÉN: Hur långt vågar ni gå med påståendet om att Gud är tyst och inte straffar ondskan? Vill ni också att han straffar er om ni gör något ont?

EDVIN ATEISTÉN: Intressant tanke. Finns det saker i Bibeln som talar om Guds ingripande i världens ondska?

JAKOB KRISTÉN: Låt oss återvända till mannen som frågade Jesus och när Jesus säger att ingen är god utom Gud. Där så säger Jesus i princip att människan inte är god. Om Gud skulle bestraffa alla direkt när de bryter enligt hans måttstock dvs. buden så skulle ju världen vara folktom. Men, det gör han inte. Han är långmodig och väntar med bestraffningen. Han vill att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen. Sanningen om sig själva dvs. att de inte i egen kraft kan komma till himlen, och sanningen om Gud att han frälser den människa som tror att Jesus Kristus dog för deras synder. Gud

Han är lång-
modig och
väntar med
besträffningen.

Han vill att alla människor
ska bli frälsta och komma
till insikt om sanningen.

vill ingen människas dom, och när vi läser Bibeln ser vi att straffet egentligen var tänkt åt djävulen och hans änglar. Däremot så är Bibeln mycket tydlig med att det finns två utgångar efter livets slut och att Jesus kommer att döma levande och döda när tiden på jorden tar slut. En del som trott på Jesus kommer att få evigt liv och de andra som inte tror kommer att få evigt straff och pina för evigt avskilda från Guds ansikte.

KONRAD KRISTÉN: Tro på Herren Jesus så blir ni frälsta, men om inte så väntar domen. Det är Guds ord tydlig med. Vi älskar er och det gör Jesus också, därför vill vi berätta sanningen för er så att ni skall vinna det eviga livet och komma till himlen.

MAX ATEISTÉN: Tack för diskussionen, men vi måste vidare! Vi är lite osäkra på de här sakerna och vill fundera vidare. Kan vi få er telefonnummer och SnapChat?

JAKOB KRISTÉN: Javisst. Det kan ni få. Ta er tid att fundera över detta. Det är bara att kontakta om ni funderar över något. Vi kommer att be för er så länge, kanske vi tar en ny träff på något café här i närheten om två veckor.

EDVIN ATEISTÉN: Vi ska se hur vi får det att passa. Vi hör av oss.

Senare på kvällen när Jakob och Konrad ätit klart sin matbit sätter de sig i bilen är de full av tacksamhet till Gud att de fått vittna om honom och att de fått vara små redskap i Herrens hand. Konrad vänder sig till Jakob och säger. Låt oss be för dem, Jakob. Jakob svarar: »Det ska vi göra. Du får leda i bön.«

KONRAD: Vi ger dig Gud alla ära att du lett vår diskussion, och vi lämnar dessa två i din omvårdnad. Må du som är den Gode Herden leda också dessa vilsna får till de friska betesmarkerna. Vi ber om att du skulle visa dem din kärlek och att du har gett ditt liv för just dem. Vi ber också om att vi skulle få fortsätta vara till hjälp för att leda dem in på nådens väg så att bröderna Ateistén skulle få byta sitt namn till Kristén. I Jesu namn. Amen.

Jakob blinkar ut från parkeringsfickan och kör iväg. Då kommer Konrad ihåg att vi glömde bjuda in dem till ungdomssamlingen om en vecka. Han tar en bild av korset som hänger vid backspegeln och sänder iväg en Snap om ungdomssamlingen. Jakob och Konrad och fortsätter kvällen med glädje genom att köra ut till Fäboda för att se på den vackra naturen vid havet.

Ha en välsignad sommar ungdomar! ✚

Kevin Nyfelt,
ungdomsarbetsledare

Människolivet

»NÄR LILLAN KOM TILL JORDEN, en dag i maj när göken gol ... och lillan det var jag.« Så här går en känd barnsång, varje människa har en gång varit just den här lillan. När du och jag skapades till världen, så hade Gud skapat oss människor till Hans avbild. Gud var nöjd med sin skapelse. Längs med åren, barndomen, ungdomstiden och tiden som vuxen har Gud satt i oss gradvis med ansvar för att förvalta våra liv på bästa sätt. Men Gud har inte lämnat oss åt vårt öde, vi har en medvandrare, Jesus själv, som går med oss varje steg vi tar i livet.

Vi människor kan känna oss ibland exceptionella, ofta på ett negativt sätt. Man vill så gärna vara likadan som grannen. Men Gud ville något unikt när Han skapade oss människor, varje människa med ett eget värde. Varje individ här i världen har getts en plats. Samtidigt delar vi upplevelser, insikter och gemenskap med varandra. I den

här gemenskapen får vi bjuda in vår Herre. Det står ju i Bibeln att där två eller tre är församlade i Jesu namn, skall han var med.

Gud vill möta oss både i gemenskap med andra kristna men också i vår ensamhet. Den yttersta bekräftelsen finner vi bara i Gud och Hans kärlek med oss människor. Människolivet är både skört och kort. Vi människor skapades till världen, inte enbart för att leva här i världen, Gud hade en ännu större plan för oss, en plan för evigheten. Som det står i en känd sångtext; om en kort liten tid får vi mötas på himmelens strand. Därför får vi människor ta vara på den tid som nu är. Varje andetag vi tar, får vi göra av Guds nåd. Vi får av nåd lägga våra liv från början till slut i Guds händer, det är den yttersta trygghet vi kan finna i våra liv. +

Magnus Enlund

En vänlig grönskas rika dräkt

1. En vänlig grönskas rika dräkt
har smyckat dal och ängar,
nu smeker vindens ljumma fläkt
de fagra örtesängar.
Och solens ljus
och lundens sus
och bäckens sorl bland viden
förkunnar sommartiden.

2. Sin lycka och sin sommarro
hörs yra fåglar prisa,
ur skogens snår, ur stilla bo
framklingar deras visa.
En hymn går opp
av fröjd och hopp
från deras glada kväden,
från blommorna och träden.

3. Men du, o Gud, som gör vår jord
så skön i sommarns stunder,
lär mig att akta främst ditt ord
och dina nådesunder.
Allt kött är hö,
var växt skall dö
och tiden allt fördriver.
Blott Herrens ord förbliver.

4. Allt kött är hö. Allt flyktar här,
och snart förvissnar gräsen.
Hos dig allena, Herre, är
ett oförgängligt väsen.
Min ande giv
det nya liv
som aldrig skall förblomma
fast äng och fält står tomma.

5.
Väl må förblekna sommarns glans
och vissna allt fåfängligt:
min vän är min och jag är hans,
vårt band är oförgängligt.
I paradiset
han, god och vis,
mig sist skall omplantera,
där intet vissnar mera.

Grunden för vår rätt- färdighet

GRUNDEN FÖR VÅR RÄTTFÄRDIGHET var ett ämne på predikantmötet i Pörkenäs 13.3.2026. Jag blev ombedd att skriva en sammanfattning utgående från den inledning som jag höll över ämnet. I den här skrivelsen behandlas den rättfärdighet som duger till salighet inför Gud, inte hur vi skall leva rättfärdigt inför varandra.

GRUNDEN JESUS KRISTUS – RÄTTFÄRDIGHETEN INFÖR GUD

Grunden för vår rättfärdighet kunde sammanfattas mycket kort, den är Jesus Kristus. Vi läser i 1 Kor 3:11: »*Ty någon annan grund kan ingen lägga än den som är lagd, Jesus*

Kristus.« Den grunden ändrar inte heller med tiden eftersom »*Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet.*« (Hebr 13:8)

Den enda grunden är också ämne för flera kända sånger. I SS 176 sjunger vi:

Jesus, Jesus, han allena,
Jesus själavännen huld,
har i blodet tvätt oss rena
och med blod betalt vår skuld.
Allt det onda som vår första
fader, Adam, på oss drog,
från det minsta till det största
blev allt gott när Jesus dog.

Sångförfattaren tar fasta på det som vi läser i Rom 5, om hur en endas fall (Adam) ledde till fördömelse för alla människor, men hur en endas rättfärdighet (Kristus) för alla människor har lett till en frikännande dom som leder till liv. Genom en människas olydnad (Adam) stod de många som syndare, men genom en människas (Kristi) lydnad skulle de många stå som rättfärdiga.

Rättfärdigheten inför Gud tillägnas genom tron, som vi läser i Joh 3:16: »Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.«

FRÅGESTÄLLNINGEN

- GÄLLER DEN OCKSÅ MIG?

Vi kan ställa oss frågan: Gäller den här rättfärdigheten också mig? Är densamma grunden också vår?

Vilken är min frälsnings grund?

- Är det jag (vad jag är och gör) – eller Jesus Kristus?
- Är det min egen bättring/omvändelse – eller Jesus Kristus som frälst mig?
- Är det min egen tro - eller tron som griper tag i Frälsaren, »Min Herre och min Gud!»

TILL GOLGATA

- RÄTTFÄRDIGHETEN FRÅN GUD

Vi bör gå till Golgata för att riktigt betrakta den rättfärdighet som kommer från Gud. Där ser vi att rättfärdigheten har ett pris, att den är fullkomlig och att den är fullbordad. Det här fick redan profeterna se i förväg genom Anden. Vi kan tillsammans med David betrakta den i Ps. 22.

Vi ser att priset var högt, det högsta pris på vår jord. Guds son offras, övergiven av Gud och människor. Ps 22:2, 7: »Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? ... Jag

är en mask och inte en människa, hånad av människor, föraktad av folket.«

Vi ser att rättfärdigheten är fullkomlig, den ger evigt liv. Ps 22:27: »De ödmjuka skall äta och bli mätta, de som söker Herren skall lova honom. Era hjärtan skall leva för evigt.«

Vi ser att rättfärdigheten är fullbordad, redan David fick se in i det fullbordade evangeliets förkunnelse. Ps 22:32: »De skall träda fram och förkunna hans rättfärdighet för det folk som skall födas, att han har gjort det.«

I Nya Testamentets texter kan vi närmare betrakta Guds Lamm, Guds fullbordade offer genom Jesus Kristus. I Hebreerbrevet framställs Jesus som den fullkomliga översteprästen för evigt, lik Melkisedek, rättfärdighetens konung, fridens konung. Han har framburit ett enda syndoffer för alla tider och är nu vår rättfärdighet på Faderns högra sida. Genom sitt blod har han öppnat en ny levande väg ända in i det allra heligaste. Hebr 10:14–20: »Genom ett enda offer har han för alla tider gjort dem som helgas fullkomliga. ... Och där synderna är förlåtna behövs det inte längre något syndoffer. Bröder, i kraft av Jesu blod kan vi nu frimodigt gå in i det allra heligaste på den nya och levande väg som han har öppnat för oss genom förlåten, det vill säga sitt kött.«

Vi ser att rättfärdigheten tas emot genom tron, men för den som förkastar evangeliet blir den till ingen nytta. Hebr 10:38–39: »Min rättfärdige skall leva av tro. Och vidare: Men om han drar sig undan finner min själ ingen glädje i honom. Men vi hör inte till dem som drar sig undan och går förlorade. Vi hör i stället till dem som tror och vinner sina själar.«

RÄTTFÄRDIGHETEN UPPENBARAS – EN VANDRING GENOM ROMARBREVET

En vandring genom Romarbrevet är ett bra sätt att begrunda våra frågor kring rättfärdigheten. Här kan vi i ett och samma brev betrakta rättfärdigheten, dess grund, dess verkan och hur man blir delaktig av den.

Vi läser redan inledningsvis i brevets början hur rättfärdigheten från Gud uppenbaras i evangelium, av tro till tro, som det står skrivet *»Den rättfärdige skall leva av tro.»* Evangeliet är Guds kraft som frälser var och en som tror det.

Brevet fortsätter med att beskriva Guds rättvisa dom över all orättfärdighet. I domen bevisas också Guds rättfärdighet. Människans egen rättfärdighet är enbart orättfärdighet inför Gud. Ingen rättfärdig finns, inte en enda. Genom Guds lag ges insikt om synd, men genom laggärningar förklaras ingen människa rättfärdig inför Gud. Lagen är till för att *»var mun skall stoppas till och hela världen stå med skuld inför Gud.»*

I det tredje kapitlet fortsätter aposteln Paulus med det goda budskapet som uppenbarats: *»Men nu har ...»* Här förklaras rättfärdigheten från Gud genom Jesus Kristus, den som redan lagen och profeterna vittnar om. Rom 3:23–24: *»Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, och de står som rättfärdiga utan att ha förtjänat det, av hans nåd, därför att Kristus Jesus har friköpt dem.»* Genom Jesu blod ställer Gud fram Jesus Kristus som en nådastol att tas emot genom tron.

RÄTTFÄRDIGHETEN FÖR OSS. Rättfärdigheten från Gud tillräknas genom tro utan laggärningar. Lagen sätts inte ur kraft, den upprätthålls genom tron. Synden får sitt straff, men straffet blev lagt på Jesus. Gud visar sin rättfärdighet när han förklarar den rättfärdig som tror på Jesus. Rom. 4:5: *»Men den som utan att bygga på gär-*

ningar tror på honom som förklarar den ogudaktige rättfärdig, honom räknas hans tro till rättfärdighet.»

Aposteln betygar att detta är skrivet också med tanke på oss. Rom 4:23–25: *»Rättfärdighet kommer att tillräknas oss som tror på honom som från de döda uppväckte Jesus, vår Herre, han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdig-görelses skull.»*

RÄTTFÄRDIGHETENS FRUKT. Brevet fortsätter med att beskriva rättfärdighetens frukt och verkan i det femte kapitlet. Att förklaras rättfärdig av tro ger frid med Gud genom Jesus Kristus, tillträde till nåden och ett sant jublande hopp om Guds härlighet. Guds kärlek är utgjuten i hjärtat genom den helige Ande och skänker förvisning om frälsning undan vredesdomen. Försoningen skedde genom Jesu död, frälsningen får vi genom Jesu liv.

RÄTTFÄRDIGHETENS KAMP. I det sjätte och sjunde kapitlet beskrivs det nya kristna livet och kampen mot synden. Eftersom vårt mänskliga kött fortfarande är ont, innebär rättfärdigheten från Gud en inre kamp. Kampen står mellan Anden och köttet. Paulus beskriver hur viljan till det goda finns, men förmågan saknas. Den inre kampen leder till en slutsats i Rom 6:24–25: *»Jag arma människa! Vem skall frälsa mig från denna dödens kropp? Gud vare tack, Jesus Kristus, vår Herre!«*

Så förklaras det att vår enda sanna rättfärdighet inför Gud finns i syndernas förlåtelse. Jag är fortfarande syndare från egen sida, men samtidigt rättfärdig i Jesus Kristus.

RÄTTFÄRDIGHETENS FRIHET. I det åttonde kapitlet kan vi ta del av rättfärdighetens fulla frihet – i Kristus! Ingen fördömelse finns för dem som är i Kristus Jesus. Genom barnskapets Ande får vi nalkas Gud som Fader, Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn. Ja, vem kan anklaga Guds ut-

valda när Gud är den som frikänner? Rom 8:34 »*Vem är den som fördömer? Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som har blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och ber för oss.*«

EGENRÄTTFÄRDIGHETEN. I slutet av nionde och början av tionde kapitlet möter vi egenrättfärdigheten, motståndaren till Guds rättfärdighet. Apostelns bön och önskan för människorna (egendomsfolket) är att de skall bli frälsta, de tjänar hängivet Gud, men de saknar den rätta insikten. De har inte lärt känna rättfärdigheten från Gud, utan strävar efter att upprätta sin egen rättfärdighet. De har inte underordnat sig rättfärdigheten från Gud, de har snubblat på stötestenen.

Rättfärdigheten
från Gud till-
räknas genom
tro utan lag-

gärningar. Lagen sätts inte
ur kraft, den upprätthålls
genom tron. Synden får
sitt straff, men straffet blev
lagt på Jesus.

RÄTTFÄRDIGHETENS TJÄNST. Ingen människa kan på egen hand göra sig delaktig av Guds rättfärdighet. Gud har ställt det så väl att rättfärdigheten kan tas emot i tro genom ett hörbart ord, genom evangeliets förkunnelse att synden är förlåten i Jesu namn, genom Jesu blod. Därför är fotstegen ljuvliga av dem som förkunnar det goda budskapet. »Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord.« (Rom. 10:27)

Ingen behöver därför fara upp till himlen för att hämta ner Kristus eller ner i av-

grunden för att hämta upp Kristus från de döda. Rättfärdighetens tjänst har ett tydligt budskap: Rom 10:8–10 »*Ordet är dig nära, i din mun och i ditt hjärta, nämligen trons ord som vi predikar. Om du därför med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli frälst. Ty med hjärtat tror man och blir rättfärdig, med munnen bekänner man och blir frälst.*«

GUDS RIKE. I det fjortonde kapitlet ser vi att rättfärdigheten hör samman med Guds rike. Guds rike består i »*rättfärdighet och frid och glädje i den helige Ande.*« Guds rike består inte i de yttre ting, utan handlar om en sann enhet, där vi är inlemmade i Kristus, fästade på den sanna grunden, och därigenom delaktig av Kristi rättfärdighet. Detta uppenbarar Hjälparen, den helige Ande. Då får Kristus leva sitt liv i oss, som Jesus säger i Joh 14:20: »*Ni är i mig och jag i er.*«

Vår rättfärdighets grund ställer oss att närmare begrunda hur vi verkar i den kristna församlingen.

Gör vi det för svårt? Ställer vi sådana krav på tron som Bibeln inte känner? Hur kan vi hjälpa människor att övervinna de verkliga hindren för tron, stötestenarna, det egna högmodet och otron.

Fostrar vi egenrättfärdighet? Formar vi egna bolagsreligioner där yttre former skapar en ny trålbundenhet och rättfärdigheten i slutändan blir något självförverkligat, något man förtjänat?

Fostrar vi laglöshet? Förkunnar vi nåd utan Jesus, utan Guds barnskap eller gudsfruktan? Försummer vi att det i rättfärdigheten från Gud också finns kraft till ett liv i rättfärdighet inför människor?

Må Herren, den rättfärdige, själv välsigna och bevara sin församling. Guds frid! ✚

Tomas Gäddnäs

Predikant- och prästmöte

vid Pörkenäs lägergård 13–14.3.2026

DEN 13–14 MARS 2026 samlades LFF:s präster och predikanter tillsammans med bröderna inom Rauhan Sana och två bröder från Tältföreningen i Sverige till gemensamt möte vid Pörkenäs.

Totalt 44 bröder hade mött upp till detta möte.

Under mötet diskuterades tre frågor och de kom upp i nämnd ordning:

1. Grunden för vår rättfärdighet.
2. Förmaning för synd i predikan.
3. Vad är kyrkan/församlingen.

Det första ämnet behandlade Tomas Gäddnäs i sin inledning. Grunden för vår rättfärdighet är ingenting som vi själva kan åstadkomma utan den vilar helt på Kristi

försoning på Golgata kors och Hans uppståndelse på påskmorgonen.

Det andra ämnen behandlade Torvald Hjulfors i sin inledning. Han utgick i sin inledning från att alla människor står i skuld inför Gud genom sina synder men att vår Herre och frälsare betalt syndaskulden. Utmaningen är: Hur skall man få människorna att inse sin skuld?

I diskussionen framkom att all förmaning för synd i predikan behöver ske »nerifrån«, i ödmjukhet och framtvingad av omsorg om och kärlek till människorna. Ifall en predikan blir förmaning för synd från en hög plats så skräms fåren och känner främlingskap inför en sådan röst. En tanke som kom fram var att det som är synd idag var synd också för tusen år sedan, således, modersynen, otron, är det som skiljer oss från Gud.

Det tredje ämnet behandlade pastor Ville Väkeväinen i sin inledning. Ville utgick från de Lutherska bekännelseskriterierna och det som kännetecknar en kristen församling: där Ordet predikas enligt skrifterna och sakramenten förvaltas enligt Kristi instiftelse.

Den laestadianska väckelserörelsen fick sin början kring prosten Laestadius predikstol i Karesuando kyrka, men utvecklades senare till en lekmanarörelse. De första ar-

I diskussionen framkom att all förmaning för synd i predikan behöver ske »nerifrån«, i ödmjukhet och framtvingad av omsorg om och kärlek till människorna.

Den laestadian-
ska väckelse-
rörelsen fick sin
början kring
prosten Laestadius predik-
stol i Karesuando kyrka,
men utvecklades senare
till en lekmannarörelse.
De första arbetarna i denna
väckelserörelse hade vik-
tigt att alltid vid möjlighet
besöka hemförsamlingens
gudstjänst.

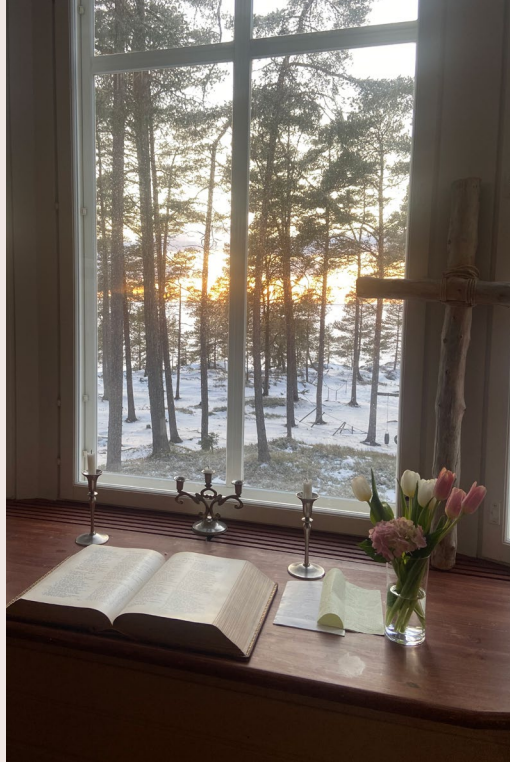

BILD: EVA HAGNÄS

betarna i denna väckelserörelse hade viktigt att alltid vid möjlighet besöka hemförsamlingens gudstjänst. Diskussionen gick också in på den ämbetssyn som idag finns i kyrkan där också kvinnor tillåts att bli ordinarie till prästämbetet. Diskussionen visade på stor enighet att Guds Ord inte känner andra bärare av det särskilda ämbetet än män.

Diskussionerna fördes i en kärleksfull och varm anda, med respekt för varandras åsikter.

Vi tackar Gud för att Han välsignade vårt möte. +

Stig-Erik Enkvist
Verksamhetsledare, LFF

SOMMARMÖTE I HIMANGO • 1–2.8.2026

Mötesplats: Himango kyrka
Tolkning till svenska på söndagen
Mera information senare på LYRS webbsida

VARMT VÄLKOMNA!

Rapport om enkätundersökningen för ungdomar och unga vuxna

LFF:S STYRELSE BESLÖT på begäran av predikantmötet i augusti 2025 att göra en undersökning bland unga (15–35 år). Avsikten var att ta reda på varför de unga väljer att stanna kvar eller inte stanna kvar i vår väckelserörelse. En tillsatt arbetsgrupp färdigställde en enkät som publicerades genom LFF:s informationskanaler i slutet av november 2025 och stängdes i slutet av januari 2026. Av de sammanlagt 522 personer som besvarade enkäten var 43 % män och 57 % kvinnor.

Frågor som ställdes gällde medlemskap och andligt hem, hur man trivs i LFF-sammanhang, vad en församling behöver erbjuda, vilken typ av samlingar som besöks, såväl inom som utanför LFF, huruvida man upplever sig få andlig föda i sammankomsten och hur man förhåller sig till tolkningarna på sammankomster och ungdomssamlingar.

Resultatet visar att predikan och god gemenskap anses som det viktigaste i en församling. Många upplever LFF som sitt andliga hem eller som den plats där man får sin huvudsakliga andliga näring, även om många samtidigt rör sig mellan olika kristna sammanhang och/eller har andra andliga hem. De yngsta åldersgrupperna (15–18- och 19–24-åringar) trivs bäst i bönehusgemenskapen, medan trivseln minskar i de äldsta åldersgrupperna (25–31- och 31–35-åringar). Graden av trivsel kan kopplas till flera olika faktorer. De som uppger sig trivas bra uppskattar gemenskapen, den bibeltrogna undervisningen och sångtra-

ditionen. De som trivs mindre bra tycker att gemenskapen blir lidande då bönehusförsamlingarna är så stora. Det kan också vara utmanande att komma in i gemenskapen för nykomlingar. Annat som önskades bland dem som trivs mindre bra gällde predikans struktur och innehåll. Man framhöll även inom denna grupp vikten av en biblisk förkunnelse, samtidigt som många önskade en klar, röd tråd i predikan, med tydlig koppling till vardagslivet. En del önskade även regelbundet nattvardsfirande. Ytterligare önskades, med hänvisning till användandet av nådegåvor i Bibeln, möjlighet till större delaktighet i samlingarna. Gemensamt för dem som trivs bra och mindre bra var att Sions sånger och psalmer uppskattas i sammankomsterna. Många av dem som deltar i samlingar utanför LFF uttryckte också sin uppskattning för andra (lov-)sånger och ackompanjemang med flera instrument.

Många upplever LFF som sitt andliga hem eller som den plats där man får sin huvudsakliga andliga näring, även om många samtidigt rör sig mellan olika kristna sammanhang och/eller har andra andliga hem.

Gruppfoto under LFF:s skriftskollger
på Pörkenäs sommaren 2025.

Många ungdomar och unga vuxna önskar att predikanter och ungdomsledare ser sig själva som herdar och förebilder – således att de axlar en tydlig herderoll: att de vågar ta personlig kontakt, skapar låg tröskel för samtal, frågor och själavård, att de visar ödmjukhet och lyhördhet inför församlingsmedlemmars funderingar, ser och möter människor i olika åldrar, sänker tröskeln för frågor och samtal, visar omsorg om människors troskamp och livssituation i själavård, förbön och närvaro utanför predikstolen.

Vikten av att få höra Guds ord på sitt eget modersmål omfattades. Men tolkningen kunde förbättras med teknologiska hjälpmedel. Det var främst i de äldsta åldersgrupperna som tolkningen i dess nuvarande form upplevdes stora koncentrationen.

Ungdomsverksamheten inom LFF uppskattas. Samtidigt önskades fler samlingar för singlar för över 20-åringar. Dessutom ville man inte att det ordnas parallella ungdomssamlingar, vilket uppfattas medföra

splittringar bland de unga. Tolkningen på ungdomssamlingar kan behovsprövas och/eller utvecklas teknologiskt, ansågs det.

Resultatet av undersökningen presenterades i april för bönehusföreningarna (predikanter, styrelser, äldste- och församlingsråd och ungdomsarbetare) på ett möte där även bönehusvisa gruppdiskussioner hölls. Därtill har bönehusen fått utskrivna resultatrapporter. En presentation för unga planeras till en av sommarens ungdomssamlingar.

Från arbetsgruppens sida vill vi framföra vårt varma tack till er alla som deltog i undersökningen! Kontaktuppgifterna på er som meddelade att ni är villiga att ta på er en uppgift i det egna bönehuset har vidarebefordrats till styrelserna i bönehusen.

Vi ber att Gud ger vishet att leda vår väckelserörelse även framöver. ✚

LFF:s arbetsgrupp
för enkätundersökningen:
Kevin Nyfelt, Marianne Helmes,
Marie Sundström, Gerd Snellman

Marianne Asplund kramas om
av församlingsmedlemmen Jozephina.

Volontär- arbete för Guds rike

JAG SKA PÅ BEGÄRAN BERÄTTA litet om mitt volontärarbete i Albanien. Hur kom det sig att jag blev volontär just här? Och vad gör man som volontär på ett missionsfält? Men först vill jag sätta in volontärt arbete i en större kontext.

Jesus säger i missionsbefallningen att vi ska gå ut och göra alla folk till lärjungar (Matt 28:19–20). Jesus är inte otydlig utan det är en klar uppmaning och den verkar vara riktad till alla människor. Att sprida evangeliet om frälsningen i Jesus Kristus är en av kyrkans viktigaste uppgifter. Och det är ju vi som är kyrkan. Så hur kan vi vara med i det här stora arbetet, vi som inte är så tydligt satta att tala till människor som t.ex. präster, förkunnare och missionärer är?

VOLONTÄRARBETE PÅ HEMMAPLAN

De flesta av oss lever ganska vanliga liv fyllda med studier, jobb, familj, vänner, fritidsaktiviteter och samhällsengagemang. Det betyder alltså att vi har massor av möjligheter att evangelisera i vardagen. Våra

liv är egentligen ett enda stort missionsfält. Överallt där vi rör oss kan vi visa på Jesus genom att leva ut vår tro.

Vi kan engagera oss i den församling där vi hör hemma. Där finns mycket att göra och alla uppgifter är viktiga, även de som sker bakom kulisserna. Vi är då med och upprätthåller en församling, både för dem som redan har sitt andliga hem där och för andra som söker ett sammanhang. Och förhoppningsvis kan den församlingen tjäna den bygd där den finns och vara en plats som människor dras till.

Vi kan delta i missionsarbetet genom bön, uppmuntran och ekonomiskt understöd. Sådant sker oftast i tysthet men det har faktiskt en avgörande betydelse. Det kommer också fram i Brita Jerns doktorsavhandling »Så länge hemmafronten håller«.

Vi kan också göra en insats i olika typer av utåtriktad verksamhet som mathjälp till behövande, fängelsemission, gatuevangeli-sation mm. Frivilligt arbete fungerar fördömlig i vår väckelse och alla som ger av sin tid och kraft är guld värda.

VOLONTÄRARBETE PÅ ETT MISSIONSFÄLT

Man kan också åka ut och hjälpa till på ett missionsfält i ett annat land. Det kan alla göra som upplever sig kallade till det. Unga, vuxna, pensionärer, familjer, par och människor som lever ensamma. Volontärt arbete utomlands är inte obekant i vår väckelse. Många människor har redan i decennier gjort stora insatser i Ryssland. En del av våra unga vuxna har under årens lopp varit ute som volontärer på olika håll i världen.

Jag blev pensionär för drygt ett år sedan. I det livsskedet är det naturligt att fundera över vad man ska göra med resten av sitt liv. Hur månne dagarna ska se ut då man inte längre går till jobbet på morgonen? Finns det någon plats eller uppgift där man kan vara till glädje och nytta? Under mitt första år som pensionär gjorde jag något som jag länge hade längtat efter att få göra, att pröva på volontärarbete i Sankta Clara kyrka i Stockholm. Det blev sist och slutligen tre perioder där. Det är en församling med lång erfarenhet av diakonal och evangeliserande verksamhet särskilt bland missbrukare, hemlösa, prostituerade och andra som lever i svåra förhållanden. Man kan lära sig mycket av deras sätt att jobba.

Sedan öppnades oväntat en annan dörr för mig – till missionsfältet i Albanien. Jag kände förstås till LFF:s missionsarbete där men tanken på att själv verka i Albanien hade aldrig slagit mig. Jag bad att Herren skulle leda, visa den väg Han vill att jag ska gå, sända mig till en plats där jag kan göra en insats. »Helst utomlands någonstans, Herre, gärna till en plats där det är varmt«, bad jag helt själviskt. Sen var det litet svårt att bara vänta på svar, så jag började googla runt litet. Ifall Herren skulle behöva litet hjälp, tänkte jag. Där fanns bl.a. en kristen organisation i Spanien som verkade intressant. Så plötsligt en dag kom tanken – men Albanien då? Där har vi ju vårt eget mis-

sionsfält. Kunde det vara något? Men det behövs väl knappast en pensionerad volontär där. Fast å andra sidan kunde man åtminstone kolla upp det lite närmare. Så det gjorde jag och fick svar. Och så föll alla bitar på plats och jag kunde åka i väg till den albanska lutherska kyrkan i Tirana.

Här hjälper jag Toni och Emilia Heikkilä och deras familj i missionsarbetet. Jag gör allt möjligt. Hjälper till i församlingsarbetet, på kvinnokvällarna, i mathjälpen, följer med på hembesök, försöker kommunicera med människor, lär känna staden, delar ut infoblad om församlingen mm. Vanliga vardagar jobbar vi i kyrkan och så gott som varje dag sitter vi en stund och samtalar, planerar, har andakt och ber tillsammans. Jag avlastar Emilia med praktiska uppgifter som att ordna kyrkkaffe, koka soppa till mathjälpen och städa kyrkan. Sedan sköter jag Hosea och Ezra en kväll i veckan då föräldrarna spelar volleyboll. Man måste vara lite sträng med dem, föräldrarna alltså, så att de kommer ihåg att vara lediga mellan varven. I den här församlingen behövs det mera material om luthersk kristendom på albanska. Jag håller som bäst på att översätta en bok till engelska som sen ska översättas till albanska.

Volontärarbete i ett annat land och en annan kultur är lärorikt och spännande. Om Herren vill åker jag tillbaka till Tirana för en ny tremånaders period inkommande höst. Jag är förundrad över Herrens ledning och glad över Hans bönesvar. Om du som läser det här går omkring med en längtan att åka ut till ett missionsfält så vill jag gärna uppmuntra dig att kolla upp vilka möjligheter som står till buds och inte vara rädd att pröva på. Be att Herren visar vilken din kallelse och uppgift är. Det kommer Han att göra. ✚

Marianne Asplund, från Tirana

Är du alls döpt?

Håller frikyrkor oss lutheraner som "rätt döpta kristna"?

HOS OSS I BIBELBÄLTET är också andra kyrkor än de lutherska verksamma. *Baptisterna* kom till trakten samtidigt med laestadianerna, med sin nya lära om dopet. *Frikyrkan* (idag »Missionskyrkan i Finland«) fick sina första anhängare från baptisterna och började med egna möten där de hade sina egna betoningar. *Pingstvännerna* kom först efter den andra generationen av baptister och frikyrkosamfund och fick sina första anhängare efter 1912 från Jakobstads frikyrka (i dag »Ebeneser«). Pingstkyrkans varumärke var något som de kallade för »andedopet».

Lutherska väckelsekristna ansågs inte vara döpta kristna av de olika frikyrkorna. Därför uppstod det inte något samarbete mellan oss och dessa kyrkor, eftersom dopet är en mycket viktig sak både för dem och för oss. Laestadianerna höll troget fast vid att barndopet är bibliskt och började inte besöka de nya kyrkornas möten.

MIN ERFARENHET

Jag känner till verksamheten mellan kyrkor från mina dagar i Helsingfors. Jag var med där. Villkoret för att samarbetet skulle lyckas var att ingen fick tala om dopet, nattvar den eller fri/bunden vilja. Det innebär att sakramenten, som Herren gav just för att vi skulle bli Jesu lärjungar och bevaras i tron genom evangeliet och med Jesu kropps och blods måltid, inte fick nämnas. När vi mötte lutheraner som ville lyssna på oss fick vi inte uppmana dem att göra bättring och vända tillbaka till dopets nådeförbund. Om vi gjorde det, skulle de andra kyrkorna inte ha tyckt om det – en dissonans mot deras lärosystem.

Efter att ha deltagit där i ungefär ett år, läste jag Bibeln mera och märkte att dessa ovannämnda saker var viktiga för Jesus och apostlarna. Paulus, Johannes och Petrus tröstade sina läsare gång på gång med dessa Guds gärningar i deras liv. Då kom jag fram

till att Paulus, Johannes och Petrus inte skulle få delta i denna verksamhet om de inte skulle lova vara tyst om »vissa saker«?

HUR DE NYA KYRKORNA FÖRHÅLLER SIG TILL DET LUTHERSKA DOPET

Baptistkyrkan, Missionskyrkan i Finland och Pingstkyrkan döper vuxna. Även de vuxna som har blivit döpta som spädbarn. Denna praxis visar var de står med sin doplära. När en lutheran döps på nytt i en frikyrka räknas inte hennes dop och det verk som Gud har gjort i hennes dop som barn. Hon skall inte heller själv räkna med sitt barndop. Jag tycker att det är ganska allvarligt. De säger genom handlingen, fastän inte alltid med ord, klart och tydligt att de lutherska troende inte hålls som döpta kristna.

Dessa nya kyrkor betonar att enligt deras lära följer dopet efter personens personliga tro i hjärtat och hennes offentliga bekännelse. Barn kan inte ge en offentlig bekännelse, därför vet man enligt dem inte på riktigt om de äger tron, och därför döps de inte regelmässigt. Den offentliga bekännelsen, eller någon motsvarande bekännelseakt som människorna gör, lyfts högt och skuggar dopets nåd genom att sätta villkor för det »rätta dopet«. Därför riskerar dopet, som Gud har gett för att dela ut nåden med, att bli en laggärning som bara »borde göras« därför att det »hör till«, eller för att det bevisar människans lyhördhet och medlemskap i en församling.

Tror man att spädbarnen har tron i Kristus, till exempel genom evangeliets hörande, vill man utan vidare döpa barnen, eftersom Jesus säger så tydligt: »*Den som tror och blir döpt ska bli frälst ...*« (Mark 16:16). Därför vill vi lutheraner, och också äldre kyrkor, gärna låta Gud göra detta för barnen, som han enligt Paulus gör i dopet: »[ni] begravdes med honom i dopet. I dopet blev ni

också uppväckta med honom genom tron på Guds kraft, han som uppväckte honom från de döda« (Kol 2:12). Man lägger tryggt sin tröst på att Gud tar spädbarnen, på samma sätt som vuxna, till sitt nådeförbund.

MEDLEMSKAP I KYRKAN

I en baptistkyrka eller pingstkyrka kan man inte vara medlem och delta i nattvarden om man inte är döpt som ung eller vuxen. I Missionskyrkan i Finland kan man i vissa församlingar vara medlem även utan att döpas. Ändå räknas inte personens barndop som giltigt och rätt – man är en medlem på grund av hennes personliga trosbeslut.

Fastän man kan vara medlem i vissa frikyrkor utan dop, lägger dessa ändå krav på medlemmarna gällande dopet. För medlemskap krävs till och med att man »vill implementera (toteuttaa) Frikyrkans principer«, och detta gäller också synen på dopet.

Därför kan man inte, som »en lutheran i en frikyrka«, föra fram synen att man redan är döpt och att man anser att frikyrkan inte borde döpa om lutheraner. En sådan syn skulle vara en dissonans i kören. En lutheran i en frikyrka måste ändra sin lära, påstår jag.

VARFÖR HAR VI ETT SÅ BEGRÄNSAT SAMARBETE MED FRIKYRKOR?

I Albanien samarbetar vi med frikyrkor i samband med mathjälp och inom diakonin. Också i Finland är exempelvis mathjälp ett bra sätt att samarbeta med frikyrkor. Men på områden som förkunnelse, undervisning och sakrament uppstår problem.

Hur ska man placera frikyrkorna på »kyrkornas karta«? Var står de i sin lära? Dessa kyrkor har grundats av finländare som inte ville bekänna den lutherska tron, den tro som vi och våra fäder ville och vill bekänna. Det betyder att de inte vill samarbeta utifrån den trosuppfattning som vi har.

De vill ge sin egen trosuppfattning en så stor roll i samarbetet att vi frågas vara tysta om de saker som de lär annorlunda. Ett förkunnelsesamarbete på deras villkor skulle betyda att vi flyttar bort från vår trosuppfattning i katekesen och börjar arbeta med ett hybridlärosystem som i sin struktur stöder och bygger på deras kyrkas lära.

Det man ofta hör är att »vi har samma Kristus i alla fall«. Jo, det stämmer. Men varför duger vi inte som rätt döpta kristna? Skulle det inte vara viktigt i samarbetet att utgå från att vi alla är rätt döpta kristna? När vi tröstas av frikyrkor med orden: »Jo, ni är ju ändå kristna och troende fastän ni inte är döpta«, blir denna tröst bara tomt klingande ord, eftersom Jesus själv binder både lärjungaskap och frälsning till tron

på evangeliet och till dopet (Mark 16:15–16, Matt 28:18–20, Apg 2:37, Rom 6:3–7, Kol 2:12 och Tit 3:4–7).

VI FORTSÄTTER MED GLATT HJÄRTA

Gud har varit med sin kyrka i 2000 år, kyrkan, som har döpt sina spädbarn, och har lett den med den helige Ande. Av Guds nåd har vi en så god verksamhet med biblisk förkunnelse att vi till och med kan bjuda in våra vänner från andra kyrkor till våra möten för att höra ordet och lovprisa Gud. Vi får också be till Gud att de skulle komma till samma insikt: att vi verkligen är döpta redan som barn, och att Gud lyckades på första gången. Gud är ändå Gud! +

Vesa Pöyhtäri

Möteskalender sommaren 2026

22–24.5	Pingstmöte i Bosund
13–14.6	Pahkalan kesäseurat
13–14.6	Sommarmöte i Karungi
19–21.6	Midsommarmöte i Kalajoki
19–21.6	Midsommarmöte i Muonio
26–28.6	Sommarmöte i Luleå
10–12.7	Larsmo sommarmöte
17–19.7	Sommarmöte i Alta
17–19.7	Sommarmöte i Ylivieska
24–26.7	Sommarmöte i Kuttainen
1–2.8	Himangan kesäseurat
7–9.8	Kållby sensommarmöte
15–16.8	Sensommarmöte i Uleåborg

Mera information: www.lfff.fi, www.lyrs.fi

VILL DU LYSSNA PÅ TIDIGARE RADIOPROGRAM?

Skanna QR-koden
eller gå till adressen
<https://www.lfff.fi/radio-arkiv/>

Tornedalens sensommarmöten

Tornedalens sensommarmöten anordnas i svenska Kuttainen den 24–26 juli 2026. Med bön om Guds välsignelse.

Vid behov av inkvartering, kontakta Bo Esberg (+46 70 510 51 02), Roland Pounu (+46 76 766 17 80) eller Mattias Larsson (+46 72 225 07 93).

Sommarmöte i Karungi

Mötet hålls i Svenska Karungi kyrka den 13–14 juni 2026 med början på lördag kl. 12. Hjärtligt välkomna!

Mer info: kyrktoget haparanda fridsförbund

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 55 euro

Gåvoprenumeration: 35 euro

Sverige

Prenumeration: 58 euro

Gåvoprenumeration: 38 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 58 euro

Gåvoprenumeration: 38 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 58 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis

under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

+358 44 977 5374 (genom textmeddelande)

• elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttningsanmälan till Magistraten

gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 70 242 2766 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrassveien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma

som för papperstidningen. Kontaktperson

för taltidningen är Vesa Pöyhätari:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

Medan han ännu talade
kom ett lysande moln och sänkte
sig över dem. Och en röst ur molnet
sade: »Han är min älskade Son.
I honom har jag min glädje.
Lyssna till honom!«

MATTEUSEVANGELIET 17:5